

Elämän leipä, Jumalan ikuinen Sana, on tarkoitettu uskovaiselle ravitsevaksi ja virvoittavaksi elämän lähteeksi. Jotkut saattavat pitää Jumalan Sanan merkitystä halpana, mutta se on kuitenkin Jumalan antamaa ja sen merkityksen ymmärtää Herraa lähellä elävä uudestisyntynyt kristitty. Jumala odottaa meiltä myös kuuliaisuutta sanaansa kohtaan.

"Poikaan uskovaalla on ikuinen elämä. Mutta se, joka ei usko ja ole kuulainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään." Joh.3:36[*JKR]

Pureutuminen Raamatun Sanan sisältöön, pohtien ja miettien sitä Jumalan edessä, saa aikaan sen, että pystymme ottamaan vastaan ravintoa. On kuin luonnollinen ruokakin, joka ei ravitse, ellemmme syö sitä. – Onkin hyvä opetella lukemaan Raamatua päivittäin, vaikka vain pienin annoksin, koska Sanan tuntemus yhdessä Jumalan eläväksi tekevän Hengen kanssa auttavat meitä pysymään Jumalan tuntemuksessa ja tahtonsa poluilla. ([Matt.22:29](#))

Oetaan esimerkiksi hyvin tuttu Sana Raamatun lehdiltä ja Jeesuksen opettaman rukouksen keskeltä. Luumme; "Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa." ([Matt.6:10](#)) – On jokseenkin helppo lukea tai lausua rukoillessa näitä sanoja, mutta huomaammeko todella, mitä se tarkoittaa? Mitä sisältävät sanat; "tapahtukoon tahtosi"?

– Ymmärrämmekö oman tahtomme määrän Jumalamme edessä?

– Toisinaan saatamme luulla, että me tiedämme Jumalan ajatukset ja tahtomaailman. Jotkut luulevat jopa saavansa määritellä, mikä on Jumala ja mitä Hän tekee! Omia lihansa tunteja ja pyrkimyksiä esille tuoden, hän petaa käytännössä vain itselleen petiä ja kerää porukkaa ympärilleen ylistämään hänen omaa erinomaisuuttaan.

"Sillä niin korkealla kuin taivas on maan yläpuolella, niin ovat minun tieni ylempänä kuin teidän tienne ja minun ajatukseni ylempänä kuin teidän ajatuksenne." Jes.55:9[*JKR]

Kuinka harvoin todella kysymmekään Jumalan tahtoa esimerkiksi kokouksiimme ja ajankäyttöme suhteen? Meillä on valmiit lukkoon lyödyt suunnitelmat ja tavat toimia – ja sitten saatamme rukoilla; "tapahtukoon tahtosi"! – Entäpä jos Jumalamme ei mielistykään meidän juhla kokouksiimme? Entä, jos Hän tahtois antaa jotain uutta, elävää ja virvoittavaa?

– Olemmeko valmiita muuttamaan Hänen tahtonsa edessä? Olemmeko valmiita päästämään irti kokoukulttuureistamme, muutomenoistamme, jotka eivät ole välttämättä Raamatun opin mukaisia säätämyksiä? Saatamme kuvitella, että perinteeksi

muodostunut tapa on Jumalan tahto, vaikka kysymyksessä saattaa olla hyvinkin vain inhimillinen jumaluuden korvike. Kun meillä on tuttu ja turvallinen tapa toimia, meidän ei tarvitse etsiä erityisesti Jumalan Voiman ilmestymistä. *Emme tarvitse sitä, koska homma hoituu ilmeinkin* ja sitten ihmettelemme, miksi sairaita ei parane, miksi ihmisiä ei tule uskoon ja miksi uskonelämämme on niin kuivaa ja ahdistunutta? Olemme lähteneet **oman tahdon ja mielihalujen tielle**. Siihenkö Jumalan pitäisi antaa hellän siunauksensa? – Siihen, että rakastat itseäsi, palvot halujasi, vaalit perinteitäsi enemmän kuin Pyhän Hengen vaikutusta elämässäsi ja ympäristössäsi?

Muistan ajan, jolloin syytin miltei kaikesta seurakuntani johtoa ja vanhemmistoa. Heidän opetuksensa ja linjauksensa määrittivät sen hetken seurakuntaa, mutta kuinka väärässä olinkaan!

– Mikään ei estä minua tekemästä Jumalan tahtoa! **Mikään ei estä minua elämästä Herran kasvojen edessä** etsien elävää vettä, elämän veden virtoja! Aina löytyy tahoja, joiden päälle voimme säilyttää syitä ja syntyjä siitä, ettemme itse ole kulkemassa Jumalan tahdon tietä. Kunnes lopulta havahdumme kysymään itseltämme; **"annanko todella tapahtua Hänen tahtonsa myös omassa elämässäni**, niin kuin tahtonsa tapahtuu taivaassa"?

Mikäli ihmettelet, miksi sinua ei huvita istua kokouksissa viikosta toiseen, kuukaudesta ja vuodesta toiseen, **voit esittää itsellesi rehellisiä kysymyksiä**; Sanooko Sana; *"menkää ja istukaa kaiken maailman kokouksissa"* ([Mark.16:15](#))? Luemme, että *"minä istuin ja Apollos katseli"* ([1.Kor.3:6](#)) – On ehkä tullut aika nousta kysymään ja rukoilemaan todella Jumalan tahtoa elämän matkan varrelle. Ei ole väärin käydä tapansa mukaan kokouksissa, mutta se ei ole hengellisyyden täyttymys!

Rakastan itsekkin seurakuntaani ja tahtoisin olla aina siellä nauttimassa upeasta Herran läsnäolosta ja Sanan opetuksesta, **mutta miksi?** Mitä ihmettä varten olen käynyt yli kolmekymmentä vuotta istumassa näissä ihmeellisissä kokouksissa?! – Vain siksi, että menisin aina vain uudelleen ja uudelleen istumaan upeiden ihmisten seuraan?

Haluan löytää tarkoituksellisuutta ja asioiden todeksi elämistä itsessäni. Haluan, että elävä Sana muuttuu minussa eläväksi, että tulen sen elämän virran lähteeksi, joka kumpuaa aina iankaikkiseen elämään ([Joh.4:14](#)). Tiedän, etteivät pelkkä istuminen ja katseleminen siihen riitä. Täytyy olla jotain todellisempaa Herran läsnäoloa ja tuntemusta käytännön elämässä.

"Mutta joka juo Minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan, vaan se vesi, jota Minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka pulppuaa ikuisen elämään." Joh.4:14[*JKR]

Olenpa laittanut merkille, että antautuessani Jumalan tahdolle, ja siinä uskollisesti tehden erilaisia tehtäviä, on aivan erilaista mennä kokoukseen istumaan. On tietoisuus siitä, etten mene hakemaan sieltä vain itselleni jotain, vaan ennen kaikkea vien mukana Jumalan Hengen vaikutusta, Hänen tuntemustaan, armon ja totuuden tuntea Jeesusta rakastaen. – Tiedostan tarvitsevani Herran sanaa ja Henkensä

täyteyttä Hänen palveluksessaan arkielämän keskellä. **Ilman Pyhän Hengen osallisuutta ja Hänen tahtonsa ilmenemistä elämäni ja tekemiseni ovat täysin hyödyttömiä.** Aikaansaannoksillani ei ole iankaikkisuusarvoa ilman Jumalan tahdon toteutumista. Vaikka pitäisin maailman mahtavimpia kokouksia ja julistaisin miljoonille ihmisille väkevästi parantaen sairaita, se on **turhaa ilman Jumalan tahtoa**, Hänen rakkauttaan ja vaikutuksiaan.

"Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla **ei olisi rakkautta**, olisin vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulla **ei olisi rakkautta, en olisi mitään.** Vaikka jakelisin kaiken omaisuuteni nälkäisten ruokkimiseksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, **mutta minulla ei olisi rakkautta, se ei minua mitään hyödyttäisi.** 1.Kor.13:1-3[*JKR]

Uskallatko nousta hengellisistä kulisseistasi katsomaan todellisuutta? Uskallatko rukoilla Jumalasi edessä kanssani; **"Murra tahtoni suuret kivet ja salvat edessäsi, anna näkevät silmät, kuulevat korvat, anna rohkeus ja tahto seurata Sinua kaikessa, mitä tahdot!"**

Erään kerran *Jeesuksen pitämässä kokouksessa* tapahtui ihmeellisiä uudelleenjärjestelyjä: Jeesus oli opettanut ihmisille Jumalan valtakunnan salaisuuksia. Väenpaljous oli valtava ja Jeesus opetuslapsineen tahtoi ruokkia kokousväen, mutta heillä oli vain vähän ruokaa. Kuitenkin Jumalan Pojan sanoja kuuliaisesti seuraten, opetuslapset ohjasivat kuulijakuntaa istumaan sukukunnittain pieniin ryhmiin. Oli tullut aika ruokailla. Jeesus otti käteensä muutaman leivän ja kalat, siunasi ne ja käski opetuslastensa jakaa kansalle. Me muistamme, mitä tapahtui. **Kaikki saivat syödäkseen ja jäi vielä tähteeksikin.** – Yhtäkkiä kokouksen sivuseikka, väliajalla tapahtunut ruokailu, nousikin pääteemaksi josta puhutaan vielä tuhansia vuosia jälkeen ympäri maailmaa! Tultiin ulos kokouskulttuurista ja **kuultiin Jumalan Pojan siunattu ääni**, sanat, jotka ruokkivat kaikki kuulijat.

Muistatko, keneltä löytyivät nuo muutamat kalat ja leivät? Oli pieni poikanen, jolle ehkäpä äiti oli pakannut laukkuun päivän evääksi leipiä ja kaloja. Oletko miettinyt, missä ovat tänään pienet pojat, vähäisine eväineen? – Tiedän olevani yksi heistä. Tiedän nähneeni tämän ihmeen kohdallani. Ei minulla ollut kuin muutama sana, mutta kuinka monet niillä ruokittiinkaan..! Pieni poika ei ollut ihme, ei hänen vähäiset evänsäkään, **vaan se, mitä Jumala teki vähäisille eväille** Poikansa ihmeellisessä vaikutuksessa.

"Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta eiväthän ne riitä näin monelle?" Joh.6:9[*JKR]

Herran sana ei tyhjänä palaja. ([Jes.55:11](#)) Haluan meidän kysyvänkin, missä olet sinä, jolla on vain muutama sana? **Missä olet sinä**, jota Mestari kutsuu, "tuo minulle nämä leivät, että siunaisin ne"? – Anna vähäisyytesi ja kaikkiesi Jeesuksen käyttöön. Anna Hänen Henkensä vaikuttaa tahtoa ja tekemistä, yli omien odotusten ja mieltymysten. **Ehkä jokin päivä ruokit tuhansia ihmisiä vähäisillä eväilläsi** Jumalan enentävän armon ja voiman alla!

- Kiitos Jeesus, että todella saamme tulla kasvojesi eteen, antautuen Sinun tahdollesi. Auta meitä riisuutumaan omahyväisyydestämme, itseriitteisyydestämme ja ylpeydestämme!

Täytä meitä rakkauden tulella, armolla ja Pyhyydelläsi! Lähetä jälleen Sanasi, joka virvoittaa masentuneen mielen, nostaa ja kantaa väsyneen, vie yli myrskyävien ulapoiden.

Herra, ole kanssamme vaikuttaen hyvää tahtoasi!

- Sinun armosi varassa saamme jatkaa kiitollisin mielin matkaamme.

-Aamen-

Pasi Kallio
Sohjohtaja / Netityöntekijä
Seinäjoen helluntaiseurakunta
pasitherock@gmail.com
www.uri.fi/pasikallio